

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **Ł.W.** skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2025 r.
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego R.W. od udziału w sprawie
kasacyjnej toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygnaturą II
KK 142/25.

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanego Ł.W. w kasacjach wywiedzionych od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt IX Ka 1145/23, podnieśli m.in. zarzuty zaistnienia w przedmiotowej sprawie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., które miało polegać na tym, że w składzie Sądu Okręgowego zasiadał sędzia powołany na swój urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

W piśmie z dnia 13 czerwca 2025 r. (data sporządzenia pisma) obrońca wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego R.W. od udziału w sprawie II KK 142/25. Jako podstawę wniosku uzasadniającą wyłączenie sędziego przytoczono okoliczność, że sędzia R.W. został powołany na stanowisko sędziego Sądu

Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego R.W., mając na uwadze realia przedmiotowej sprawy, zasługuje na uwzględnienie.

Sędzia Sądu Najwyższego R.W. został powołany na to stanowisko na podstawie postanowienia Prezydenta RP z dnia 19 września 2018 r. (M. P. z 2018 r., poz. 993) na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) – uchwała nr 317/2018 z dnia 23 sierpnia 2018 r.

Przepis art. 41 § 1 k.p.k. stanowi, iż sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Bez wątpienia sytuacja, w której sędziego Sądu Najwyższego, zasiadającego w składzie sądu rozpoznającego kasację, dotyczyłyby okoliczności tożsame z tymi, które stały u podstaw zawartego w tymże środku zaskarżenia zarzutu udziału w składzie orzekającym osoby nieuprawnionej do orzekania, mogłaby nie tylko wywołać tak u stron, jak i w odbiorze społecznym, uzasadnione wątpliwości co do bezstronności Sądu Najwyższego i rzetelności postępowania kasacyjnego, ale nadto stanowiłaby złamanie zakazu *nemo iudex in causa sua*.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]